

ת"פ (תל אביב) 29863-03-22 - מדינת ישראל נ' דרור טשלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 29863-03-22 מדינת ישראל נ' טשלה ואח'

לפני כבוד השופט עמית ציון קאפח

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י עו"ד ענבר גולשטוף

נגד

הנאשמים: 1. דרור טשלה ת"ז

ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין ועו"ד אחלי אורנן

2. יאיר דסה - (נדון)

גזר דין לנאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן ובתיק המצורף בכתב האישום המתוקן אף הוא.

א. להלן עובדות התיק העיקרי:

רקע

1. במועדים הרלוונטיים לאירועים שיפורטו להלן, שימש **נ.פ. 163-21** כסוכן סמוי של משטרת ישראל (להלן: "**הסוכן**"), כשמטרת פעילותו הייתה לבצע עסקאות מבוקרות של סחר באמצעי לחימה וסמים מסוכנים לצורך מיגור תופעות אסורות ומסוכנות.

2. הסוכן פעל בשליחות משטרת ישראל, בהוראתה, באישורה ובכספה.

3. בין נאשם 1 ובין הסוכן קיימת היכרות מוקדמת.

4. **החלק הכללי מהווה חלק בלתי נפרד מהאישומים שבכתב אישום זה.**

עמוד 1

אישום ראשון [לשני הנאשמים]

א. העובדות

בתאריך 15.3.21, בשעה 13:10 או בסמוך לכך, בהוראת מפעיליו, שוחח הסוכן עם נאשם 1 וביקש לרכוש ממנו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל 20 גרם (להלן בכתב האישום: "קוקאין").

1. נאשם 1 אישר שיש באפשרותו למכור לסוכן את הכמות המבוקשת ולאחר משא ומתן השניים סיכמו כי מחיר העסקה יחושב לפי מחיר של 350 ₪ בעבור כל גרם קוקאין וכי העסקה תתקיים למחרת בשעות אחר הצהריים. כן סיכמו כי הסוכן יקבל 500 ₪ מהעלות הכוללת של העסקה (להלן: "עסקת הסמים").

2. בתאריך 16.3.21, החל משעה 11:40 או בסמוך לכך, שוחחו הסוכן ונאשם 1 מספר פעמים. נאשם 1 אמר לסוכן שהוא ישלח את הסמים באמצעות שליח בשעה 15:00 לערך, למקום מגוריו של הסוכן ברחוב יגאל ידין 20 בחולון (להלן: "מקום המפגש").

3. א. בשעה 16:05 או בסמוך לכך, שוחחו הסוכן ונאשם 1, נאשם 1 צירף את נאשם 2 ל"שיחת ועידה" והציג אותו בפני הסוכן בתור השליח מטעמו.

ב. בשעה 17:08 או בסמוך לכך, עדכן נאשם 1 את הסוכן כי נאשם 2 ממתין לו בסמוך למקום המפגש. הסוכן יצא מביתו ופגש בנאשם 2.

ג. נאשם 2 מסר לידי הסוכן 2 אריזות פלסטיק עטופות ומגולגלות ובהן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 18.28 גרם נטו.

ד. באותו מעמד, מסר הסוכן לנאשם 2 סך של 6,500 ₪ כתמורה לעסקת הסמים, בניכוי חלקו של הסוכן בתמורה. נאשם 2 ספר את הכסף ולאחר מכן עזב את מקום המפגש.

4. קוקאין הינו סם מסוכן, כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

5. במעשיהם האמורים לעיל, סחר נאשם 1 בסמים מסוכנים מסוג קוקאין.

במשקל של 18.28 גרם נטו בעבור סך של 6,500 ₪, ללא היתר כדין
ונאשם 2 ביצע עסקה אחרת בסם.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13, ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.

אישום שני

א. העובדות

האישום הראשון מהווה חלק בלתי נפרד מהאישום השני.

1. בתאריך 26.1.22 בשעה 14:36 או בסמוך לכך, בהוראת מפעיליו, התקשר הסוכן לנאשם 1 וביקש לרכוש ממנו קוקאין במשקל שנע בין 100 ל- 150 גרם. נאשם 1 השיב שיברר את המחיר עבור גרם קוקאין והשניים קבעו להיות בקשר בהמשך.

2. בשעה 15:30 או בסמוך לכך, אסף נאשם 1 את הסוכן עם רכבו. במהלך הנסיעה, ביקש הסוכן לקנות מנאשם 1 135 גרם קוקאין. לאחר שבירר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), נאשם 1 מסר לסוכן כי מחיר העסקה יחושב לפי מחיר של 310 ₪ בעבור כל גרם קוקאין והעסקה תתבצע בהמשך הערב. סוכם כי הסוכן יקבל 4,500 ₪ מהעלות הכוללת של העסקה (להלן באישום זה: "עסקת הסמים").

3. בין השעות 16:29 ל- 17:04 שוחחו הסוכן ונאשם 1 בטלפון על מנת לקדם את עסקת הסמים. לאחר שדיבר עם האחר, הודיע נאשם 1 לסוכן כי עסקת הסמים תתבצע בתחנת דלק, סמוך לרחוב יוסף ספיר 1 בראשון לציון (להלן: "מקום המפגש"). לשאלת הסוכן, השיב נאשם 1 כי הוא יגיע למקום המפגש.

4. א. בשעה 17:52 או בסמוך לכך, פגש הסוכן את נאשם 1 במקום המפגש. הסוכן העביר לנאשם 1 סך של 37,500 ₪ כחלק מהתמורה עבור הסמים, אשר ישולמו לאחר. נאשם 1 והסוכן ספרו ביחד את הכסף ולאחר מכן ביקש נאשם 1 מהסוכן להמתין במקום.

ב. מיד לאחר מכן פגש נאשם 1 את האחר בתחנת דלק הנמצאת מעברו השני של הכביש (להלן: "**תחנת הדלק השנייה**") והעביר לו את הכסף שקיבל מהסוכן, בתמורה הצביע האחר לנאשם 1 על מיקום הסמים, על גבי גלגל של רכב חונה במקום.

ג. בשעה 18:08 או בסמוך לכך, התקשר נאשם 1 לסוכן בוואטסאפ וביקש ממנו שיגיע לתחנת הדלק השנייה.

ד. בשעה 18:10 או בסמוך לכך, הגיע הסוכן לתחנת הדלק הסמוכה ופגש בנאשם 1, שהצביע על מיקום הסמים.

ה. לפי הכוונתו של נאשם 1, הלך הסוכן לגלגל ולקח משם גרב ובו סמים מסוכנים מסוג **קוקאין**, עטופים בניילון נצמד, **במשקל 135 גרם נטו**.

ו. באותו מעמד, מסר הסוכן לנאשם 1 סך נוסף של 4,500 ₪ עבור חלקו של נאשם 1 בעסקת הסמים. מיד לאחר מכן עזבו הסוכן ונאשם 1 את המקום.

ז. בהמשך אותו מועד, בשעה 20:14 או בסמוך לכך, התקשר נאשם 1 לסוכן ושאל אם עסקת הסמים התבצעה לשביעות רצונו של הסוכן, הסוכן השיב בחיוב.

6. **קוקאין** הינו סם מסוכן, כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים.

7. במעשיו האמורים לעיל, סחר נאשם 1 בסמים מסוכנים מסוג **קוקאין**, במשקל של 135 גרם נטו בעבור סך כולל של 42,000 ₪, ללא היתר כדין.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.

הוראת החיקוק לפיה הורשע הנאשם:

סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים.

כאמור לעיל, לתיק זה צורף לעניין העונש תיק בית משפט השלום (ת"א) ת"פ 36610-07-21. הנאשם הוא נאשם 1 בתיק המצורף והוא הרלוונטי לגזר דין זה..

להלן עובדות התיק המצורף:

חלק כללי

1. בין הנאשמים 1 ו-2 קיימת היכרות מוקדמת.
2. בין הנאשמים 3 ו-4 קיימת היכרות מוקדמת.
3. בין הנאשמים 2 ו-3 קיימת היכרות מוקדמת.
4. נאשמים 1 ו-4 מתגוררים באותו בניין.

העובדות

ביום 6.7.21 בשעה 10:30 לערך, הגיעו נאשמים 1-2 לאזור בית משפט בתל אביב ברחוב ויצמן 1 (להלן: "**בית המשפט**") וזאת לצורך דיון בעניינו של **נאשם 2**.

באותן הנסיבות, נכנס **נאשם 2** לבית המשפט, כאשר **נאשם 1** נשאר עומד בסמוך לכניסת בית המשפט כשעל גופו הוא נושא סכין, שלא כדין.

בהמשך למתואר לעיל, כעבור מספר דקות, הגיעו **נאשמים 3 ו-4** לאזור הכניסה לבית המשפט כאשר **נאשם 3** מחזיק באמצעות רצועה את כלבו מסוג מלינואה כשהכלב ללא זמם (להלן: "**כלב 2**") ו**נאשם 4** נמצא לצדו של **נאשם 3**.

אז, על רקע שאינו ידוע למאשימה, **נאשם 3** פתח בריצה לעברו של **נאשם 1**, מיד ובסמוך, שחרר נאשם 3 את כלבו לעברו של **נאשם 1**.

אז, החל נאשם 3 לתקוף את נאשם 1, באופן שאינו ידוע במדויק בפניו ובגופו, כאשר נאשם 1 תוקף את נאשם 3 במכות אגרופ אף הוא.

אז, **החל נאשם 1 במנוסה**, כאשר נאשמים 3 ו-4 רודפים אחריו בכביש ו**נאשם 4 מכה את נאשם 1 במכות אגרופ בגופו. כלב 2 נשך את נאשם 1 בישבנו ולא הרפה מנשיכתו.**

במהלך האירוע האלים, הכה נאשם 1 את נאשם 3 בפניו, באמצעות סכין.

בהמשך למתואר לעיל, עוברי אורח וביניהם יוסף אלעמון, הבחינו באירוע האלים והפרידו בין

נאשמים 1,3 ו-4, וכאשר במהלך זאת, לקח נאשם 4 את כלבו והכל להימלט יחד עמו ברחבת בית המשפט לכיוון בית החולים איכילוב.

באותן נסיבות מאבטחי בית המשפט הוזעקו לעברם של הנאשמים.

אז, הבחין מאבטח בנאשם 1 משליך לשיחים סכין יפנית צהובה שהחזיק על גופו, ועיכב אותו. בהמשך לכך, נאשם 1 טלפן לאדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה וביקש ממנו שיגיע במהרה למקום.

עוד באותם הנסיבות, הגיע נאשם 2 לאזור האירוע והתקדם לעברו של נאשם 1, כאשר בהמשך לכך עוכב נאשם 2 על ידי המאבטחים.

בהמשך למתואר לעיל, עיכבו מאבטחי בית המשפט את נאשמים 3 ו-4 ברחבת בית המשפט, כאשר שני הכלבים היו ברשותם והורו לנאשם 4 לקשור את הכלב לעמוד, כאשר בהמשך לכך, פתחו נאשמים 3 ו-4 במנוסה מהמאבטחים.

באותן הנסיבות, מאבטחים וביניהם המאבטח אורי החלו לרדוף אחר נאשם 3, אשר החזיק את כלבו חזק ברצועה, וצעקו לעברו כי הוא מעוכב ושיעצור, נאשם 3 לא שעה לקריאותיהם של המאבטחים והמשיך לעזוב את המקום.

אז, נשך נאשם 3 את המאבטח אורי בירך ימין וגרר אותו לצדו השני של הכביש ובהמשך לכך עוכב נאשם 3 על ידי המאבטחים.

במקביל למתואר לעיל, נאשם 4 נמלט גם הוא מהמקום כאשר מאבטחים וביניהם המאבטח ערן יעקב פרץ החלו לרדוף אחר נאשם 4, וצעקו לעברו כי הוא מעוכב ושיעצור, אז הוציא נאשם 4 סכין יפנית צהובה מכיסו, תוך שהמאבטח ערן צועק לו שיזרוק אותה עד אשר התרצה נאשם 4 וזרק את הסכין מידו. בהמשך לכך, נאשם 4 החליק ונפל והמאבטח ערן עצר אותו והובילו אל תא העצורים בבית המשפט (להלן: "**תאי העצורים**").

בהמשך למתואר לעיל, הובל גם נאשם 2 על ידי מאבטח לתאי העצורים.

באותן הנסיבות, ישב נאשם 4 בתא העצורים כאשר ידיו כבולות באזיקים ומאחור ולצדו עומד מאבטח. אז, הובל נאשם 2 לתא העצורים, כאשר ידיו אזוקות מקדימה ולצידו מאבטח.

משהבחין נאשם 4 בנאשם 2, קם לעברו והניף את רגלו לכיוון נאשם 2, כל זאת כאשר נאשם 2 רוכן לכיוונו ותוקף את נאשם 4 באמצעות האזיקים בראשו, בחוזקה, מספר פעמים, עד אשר הצליחו המאבטחים להשתלט על הנאשמים 2 ו-4 ולעצור את נאשם 2 מלהמשיך במעשה התקיפה.

בהמשך היום ועל רקע המתואר לעיל, שהה נאשם 1 בתא המעצר בתחנת המשטרה. באותן

נסיבות, ועל מנת להכניס את נאשם 3 לתאי המעצר בתחנה, השוטרים הושיבו את נאשם 1 מחוץ לתאי הוילון, כשלצידו עומד שוטר וידיו אזוקות.

אז, נכנס נאשם 3 בליווי שוטר כשידיו אזוקות, ומשהבחין נאשם 3 בנאשם 1 מאחורי הוילון, תקף נאשם 3 את נאשם 1 בכך שהסיט את הוילון והכה את נאשם 1 במכות אגרוף לעבר גופו, עד אשר הצליחו השוטרים להשתלט על נאשמים 3 ו-1 ולהכניס את נאשם 3 לתא.

כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרמו לנאשם 3 חבלות בדמות חתך בפניו. בנוסף נגרמו לנאשם 1 ו-3 חתך ביד בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה.

במעשיהם המתוארים לעיל, נאשם 4 לא נקט אמצעי זהירות בחיה, החזיק סכין שלא כדין מבלי שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, פצע את נאשם 3 באמצעות נשק קר, נאשם 2 תקף את נאשם 4 וגרם לו לחבלה של ממש, נאשם 3 תקף את נאשם 1 ע"י שניים או יותר, לא נקט אמצעי זהירות בחיה וכן תקף את נאשם 1 בתחנת המשטרה. נאשם 4 תקף את נאשם 1 ע"י שניים או יותר ולא נקט אמצעי זהירות בחיה.

הנאשם הורשע אפוא על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ב. הסדר הטיעון:

לבד מתיקון כתבי האישום לא כלל ההסדר הסכמות כלשהן.

ג. ראיות לעונש:

אמו של הנאשם העידה מטעם ההגנה. היא ביקשה ליתן לבנה הזדמנות וסיפרה כי במאמץ להתנתק מהחברה העבריינית נשכרה עבור בנה דירה במקום אחר הרחק ממקום מגוריה ברחובות. לעת הזאת, בנה מביע חרטה. לדבריה בנה השתנה והיא מבקשת להימנע ממאסר בפועל.

ד. טיעונים לעונש

טיעוני התביעה:

בטיעוניה לעונש עמדה התובעת על נסיבות כתב האישום בתיק העיקרי, התייחסה לסוג הסם והכמות, להיותו חוליה מרכזית בשרשרת הפצת הסם, נגישותו וזמינותו לסמים אשר באה לידי ביטוי

בביצוע העסקאות תוך זמן קצר מפניית הסוכן, לפער הזמנים בין שתי העסקאות המלמד על היות הנאשם נטוע בעולם הסמים והפגיעה בערכים החברתיים המוגנים.

לשיטת התובעת יש לקבוע מתחמים שונים מאחר ומדובר בשני אישומים שונים מבחינת הזמן והמקום ובמעורבים, וחפיפה בין המתחמים.

באישום הראשון, מתחם של 12 חודשים עד 24 חודשים. באישום השני, בין 4 עד 6 שנות מאסר כאשר תקופות המאסר חופפות זו לזו.

באשר לתיק הצירוף - טענה התובעת כי מדובר באירוע אלימות חמור המצדיק ענישה מרתיעה.

התבקשה קביעת מתחם של מספר חודשי מאסר של עבודות שירות עד 14 חודשי מאסר והשתת 7 ח' מאסר בפועל במצטבר לתיק העיקרי.

התובעת העלתה השגות אשר להמלצת שירות המבחן להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות.

התסקירים השונים התמקדו בנושא האלימות ולא בסוגיית הסמים. אין מדובר אפוא בשיקום חריג המצדיק חריגה ממתחמי הענישה.

התובעת עתרה להטיל על הנאשם עונש כולל של 4 שנות מאסר, הלוקח בחשבון חפיפה משמעותית בין המתחמים, ובכך מקל עם הנאשם. עונש המגלם בתוכו את כל הנסיבות שפורטו לעיל כשנקודת המוצא שהעונש היה יכול להיות גבוה יותר.

כמו כן התבקש קנס גבוה ומאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני ב"כ הנאשם:

סג"נ כב' השופט שגיא אשר בפניו ניתנה ההודאה " חרש תלם שיקומי". ההודאה ונטילת האחריות. העדר תמורה אשר מהווה נתון לקביעת מתחם הענישה. חלקו של הנאשם בא לידי ביטוי במבחן המהותי, בעבירת תיווך. הסוכן הינו חברו והתמורה, למעט עמלה, הועברה במלואה לסוחר הסמים.

במבחן הפסיקה מדובר באירוע אחד ולא שני אירועים כנטען ע"י התביעה. יש ליתן משקל מהותי להליך השיקום.

מתחם הענישה צריך להיות מ 20 ח' ומעלה ולא כפי שנטען ע"י התביעה. חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום גם במקרים חמורים בהרבה.

עוד התייחס ב"כ הנאשם לרקע המשפחתי של הנאשם המשתייך לאוכלוסייה מוחלשת ולמאמציו להתנתק מהחברה העבריינית.

הסניגור ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן.

אשר לתיק המצורף, טען הסניגור כי העובדות מדברות בעד עצמן וכי הנאשם היה קרוב לסייג של פטור מאחריות פלילית עקב הגנה עצמית.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה רלוונטית לטעמו.

בדברו לעונש אמר הנאשם, כי נקלע לעולם הפלילי עקב חובות, היו לו חובות בהוצל"פ הוא הגיע להסדר במסגרת הוצל"פ עבר הליך שיקום נוטל אחריות מלאה ומבקש לאפשר לו להשלים הליך השיקום.

ה. דין והכרעה

(1) על פגיעתן הקשה של עבירות של ייבוא סם והפגיעה בערכים החברתיים הרחיבה הפסיקה ואין מקום לחזור על הדברים הללו. בקצירת האומר יצוין כי הפגיעה הינה בשלומם ובריאותם של ציבור המשתמשים והנזקים הנלווים לשימוש בסמים. ראו לעניין זה ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10).

(2) **האם אירוע אחד או שני אירועים ביחס לתיק העיקרי.**

לטענת התביעה כל אישום בתיק הסמים מכיל אירוע אחד ומשכך יש לקבוע שני מתחמי ענישה, בעוד ב"כ הנאשם טען כי במבחן הפסיקה מדובר באירוע אחד.

בעניין ג'אבר אומץ, בדעת רוב, "מבחן הקשר ההדוק", להכרעה בשאלה אימתי מספר מעשים, או עבירות, ייחשבו ל"אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. על פי המבחן האמור, "עבירות שיש ביניהן קשר הדוק", כגון: כאלה שנעשו ב"סמיכות זמנים" ושהן "חלק מאותה תכנית עבריינית" אחת, "אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה", ואף כאשר ניתן היה להפריד ביניהן ולחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן "מעשה אחד") - ייחשבו ל"אירוע אחד", אשר ביחס אליו ייקבע מתחם ענישה אחד.

כבוד השופטת ברק ארז, אשר הציעה את "**מבחן הקשר ההדוק**", קבעה:

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח "אירוע" צריכה להיגזר מהבנת התכלית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדים לגזירת הדין את תחמת גבולותיו של ה"אירוע". ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות). כך, לדוגמה, ניתן להתייחס למקרה שבו אדם פורץ לבית, גונב ממנו פריטים שונים ונמלט מן המקום כשהוא נוסע באופנוע במהירות מופרזת. המשטרה דולקת בעקבותיו, ומתנהל מרדף שבסופו הוא נתפס לאחר שגם ניסה לתקוף שוטר. ברי כי בדוגמה זו עבר המבצע עבירות רבות ושונות, וכי אף ניתן לפצלן למספר "מעשים". עם זאת, כולן בוצעו בסמיכות זמנים רבה ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראות בהן חלק מ"אירוע" אחד. ניתן לטול דוגמא נוספת: אדם מחליט לאיים באלימות על מספר אישי ציבור שלעמדותיהם הוא מתנגד באופן אידיאולוגי, ובמסגרת כך שולח אליהם במשך מספר חודשים מכתבים מאיימים, עד אשר הוא נתפס. במקרה זה, נפלו קורבן למעשים מספר אישי ציבור, והם אף בוצעו בהפרשי זמן זה מזה, כך שניתן לראות בפגיעה בכל אחד מהם "מעשה" נפרד - בין לפי המבחן הצורני-עובדתי ובין לפי המבחן שעניינו הערך החברתי המוגן (אשר מתייחס להגנה על כל אדם ואדם). עם זאת, הפגיעה בכלל הקורבנות נובעת מתוכנית עבריינית אחת, ויש בין העבירות השונות קשר הדוק. לכן, אני סבורה כי נכון יהיה לנתחן כ"אירוע" אחד שבצידו ייקבע מתחם ענישה אחד.

אני סבורה כי מבחן הקשר ההדוק אמור להיות מיושם באופן שונה מן המבחן הצורני-עובדתי הנהוג בפסיקה בהתייחס לסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי. במה דברים אמורים? המבחן הצורני-עובדתי עניינו בשאלה האם מדובר ברצף פעולות שאינן ניתנות להפרדה (ולכן צריכות להיחשב מעשה אחד) או שמא ניתן להפריד ביניהן באופן שאינו מלאכותי (כך שתיחשבנה למספר מעשים, כמו למשל בע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 132 (2005)). לעומת זאת, מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריין יבצע

מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד)..."
(פיסקאות 5-6 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז). (ההדגשות אינן במקור).

כבוד הש' פוגלמן (כתוארו אז) הצטרף לדברי הש' ברק ארז, והוסיף:

"להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית. מסקנה זו מתחייבת, לגישתי, מן הנוסח הרחב של סעיף 40ג, אשר מותיר לערכאה הגוזרת את הדין מתחם רחב של שיקול דעת. מתחם רחב זה משמיע בתורו גמישות ביחס לאפשרות לצרף "מעשים" רבים לכדי "אירוע" אחד". (פיסקה 2 לחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן).

המונח "אירוע" לא הוגדר בתיקון 113 לחוק העונשין, ואף אין בתיקון קריטריונים לאבחנה בין "אירוע אחד" לבין "כמה אירועים". לדידי, "אירוע" יכול לכלול בתוכו מספר עבירות אשר מאחוריהן עומדת תכנית עבריינית אחת, הן מבחינת המחשבה הפלילית והן מבחינת המכלול העובדתי (ר' גם במאמרם של ואקי ורבין, "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", הפרקליט נב, תשע"ג).

כך למשל בפרשת ערן מזרחי שעניינה הונאת "פונזי" (ע"פ 5668/13 (17.3.16)) קבע כב' השופט סולברג כי "מעשיו של מזרחי נעשו ביחס לנפגעים רבים, בזמנים שונים, במקומות מגוונים בפרק זמן ממושך של כ-5 שנים, ואולם על פי מבחן הקשר ההדוק אין בכך כדי להפוך את מעשיו לאירועים נפרדים רבים. זוהי הונאת 'פונזי' וכך יש לראותה."

בחינת עובדות שני האישומים אשר בפני מעלה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת בגדרה הסוכן יפנה לנאשם לצורך רכישת סמים והנאשם בתורו ימכור לו סמים כמפורט באישום הראשון, ויפנה לאחר על מנת לרכוש ממנו סמים ולהעביר את התמורה לאחר כמפורט באישום השני.

מדובר אפוא בתכנית עבריינית אחת אשר נועדה למלא אחר רצון הסוכן המשטרתי לרכוש סמים.

יש אפוא קשר הדוק בין שני האירועים והעובדה שחלף פרק זמן של 10 ח' בין עסקה אחת לשנייה אינה מעלה ואינה מורידה.

כללם של דברים - שני האישומים בתיק הסמים מהווים אירוע אחד כהגדרתו בפסיקה כפי שאף יפורט להלן בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

(3) נסיבות הקשורות בביצוע העבירות בתיק העיקרי

הרקע לשני האישומים כפול. ראשיתו, בהפעלת סוכן סמוי של משטרת ישראל לשם ביצוע עסקאות מבוקרות של סחר באמצעי לחימה וסמים מסוכנים לצורך מיגור הפשיעה בתחום זה. המשכו, היכרות מוקדמת בין הנאשם לבין הסוכן.

לשתי העסקאות אשר בוצעו בפער זמנים של 10 ח' מכנה משותף והוא זמינות הנאשם לעולם אספקת הסמים.

על פי אישום הראשון ידע הנאשם למכור לסוכן, 18.28 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין **תוך 24 שעות** מרגע פניית הסוכן אליו.

על פי האישום השני ידע הנאשם למכור לסוכן 135 גרם נטו קוקאין **תוך 5.5 שעות** מרגע פניית הסוכן.

יש לומר אפוא כי הנאשם היה נטוע עמוק בעולם הסמים.

חלקו של הנאשם בכל אחת מהעסקאות-

על פי האישום הראשון הנאשם הוא שנשא ונתן עם הסוכן על המחיר לפי כל גרם קוקאין ואף הפעיל שליח (נאשם 2 אשר יוחסה לו עבירה של עסקה אחרת בסם) לשם העברת הסם וקבלת התמורה בסך 6,500 ₪.

על פי האישום השני המיוחס לנאשם בלבד, הנאשם פעל עם אחר שזהותו אינה ידועה, להוצאת העסקה לפועל, **כאמור לעיל תוך מספר שעות** מרגע ההזמנה. בעצה אחת עם האחר ידע הנאשם לנקוב בתמורה לכל גרם קוקאין, ובחלוף שעה הודיע לסוכן על מקום העברת התמורה. הנאשם והסוכן נפגשו במקום המיועד שם העביר הסוכן לנאשם את התמורה בסך 37,500 ₪ עבור 135 גרם נטו. לאחר מכן עבר הנאשם לתחנת דלק מצידו השני של הכביש והעביר לאחר את התמורה. האחר הצביע לנאשם על מיקום הסמים על גבי גלגל של רכב חונה במקום. הנאשם התקשר לסוכן וביקש ממנו להגיע לתחנת הדלק שם הצביע על מקום הסמים בגלגל. הסוכן נטל את הסמים ושילם לנאשם סך 4.500 ₪.

בחינת התנהלות הנאשם בשני האישומים מעלה פער מהותי.

באישום הראשון היה הנאשם הגורם הבלעדי והדומיננטי אשר נקב במחיר של כל גרם כתנאי להוצאת העסקה לפועל הגם שבאמצעות שליח, והוא שקיבל את התמורה.

מנגד, על פי האישום השני, החמור יותר, היה האחר הגורם הדומיננטי. הוא שקבע את התמורה לכל גרם, הוא שהביא את הסם למקום המפגש לאחר שהסליק אותו בגלגל והוא שקיבל את התמורה בעוד הנאשם מקבל עמלה מהסוכן.

הנה כי כן באישום השני החמור יותר, הנאשם היה הגורם בלתי אין להוצאת העסקה לפועל אך חלקו קטן יותר בהשוואה לאישום הראשון. מנגד, נגישותו לעולם הסמים והיכרותו את העוסקים בסחר בסמים מטה את הכף לחומרה.

ברי כי לעסקאות קדם תכנון מוקדם וכי פגיעת הסם הייתה קשה לו היה מוצא דרכו לרחוב. יש לזכור כי מדובר בסם ברף הגבוה של עולם הסמים.

אשר לתיק המצורף. התקשיתי לרדת לסוף דעת התביעה והעתירה העונשית בצידה. עולה בבירור מעובדות כתב האישום כי הנאשם הוכה שוב ושוב ע"י האחרים או מי מהם ואף בתחנת המשטרה ולנגד עיני השוטרים. בנדון זה אני מפנה לעובדות כתב האישום מסעיף 4 ואילך. מנוסת הנאשם אף לא הועילה לו שעה שמי מהנאשמים האחרים שיסה בו את כלבו אשר אף נשך את הנאשם. פרק האלימות כלפי הנאשם נמשך כאמור גם בתחנת המשטרה.

טיעון ב"כ הנאשם כי הגנת הנאשם קרובה לסייג של הגנה עצמית, מקובל עלי.

(4) מדיניות הענישה הנוהגת אשר לתיק העיקרי

ברע"פ 2275/15 (5.5.15) **אברמוב נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור המערער על חומרת העונש. בית המשפט השלום בנתניה הרשיע את המבקש בעבירה של סחר בסם מסוכן עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"). על פי עובדות כתב האישום, המבקש מכר לסוכן משטרתי סמוי מנות סם מסוכן מסוג קוקאין והרואין. הסוכן התקשר למבקש ומסר לו כי הופנה אליו לצורך רכישת סם. המבקש הנחה את הסוכן ואת השוטר הסמוי שהתלווה אליו לבית בו שהה המבקש באותה עת. הסוכן ויוסי הגיעו לאותו הבית ובפגישתם עם המבקש סיכמו על רכישת 20 גרם סם מסוכן מסוג הרואין ו-20 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, בעלות כוללת של 11,000 ש"ח ששולמו במעמד זה וכך סיפק להם המבקש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 27 ל- 54 חודשי מאסר. נגזרו על המבקש 48 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 13227-12-16 מדינת ישראל נ' מוחמד כראג'ה (8.5.18) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 א' לפקודה ועבירה של תיווך לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 14 יחד עם סעיפים 13 ו19 א' לפקודה. כל פי עובדות כתב האישום הציג לסוכן משטרתי למכור לו 30 גרם קוקאין תמורת 520 ₪ לגרם ולפיכך מכר הנאשם לסוכן 30.12 ג' קוקאין תמורת 15,600 ₪. בנוסף, במועד מאוחר יותר, פנה הסוכן המשטרתי לנאשם ושאל אותו האם יש באפשרותו למכור לו 40 ג' קוקאין באזור הצפון. הנאשם מסר לסוכן מספר טלפון של אדם אחר (אף הוא היה נאשם באותו כתב אישום). מתחם הענישה שנקבע נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. עקב חריגה מהמתחם משיקולי שיקום נגזרו על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 6165/16 יעקב כהן נ' מדינת ישראל (17.7.17) נדחה ערעורו של המערער על חומרת העונש. המערער הורשע על בסיס הודאתו בכתב אישום בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, 48 ג' סם מסוכן מסוג קוקאין וב-0.6 ג' סם מסוכן מסוג קוקאין, שתי עבירות של תיווך בסם, לפי סעיף 14 יחד עם סעיפים 13 ו19 א' לפקודה לפיה תיווך בין סוכן לבין נאשם אחר לצורך סחר ב-48 וב-50 ג' קוקאין. מתחם העונש ההולם הנקבע על ידי הערכאה הדיונית נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר לכל אירוע. עונשו של המערער עמד על 50 חודשי מאסר.

בע"פ 8367/18 נס נ' מדינת ישראל (12.3.19) התקבל ערעור המערער על חומרת העונש. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרתי. נקבעו מתחמי ענישה שונים לכל עבירה. בעניין העבירה הראשונה נקבע מתחם ענישה שנע בין 23 ל-50 חודשי מאסר, בעסקה נשוא עבירה זו, המערער מכר לסוכן 29.9 גרם קוקאין. בגין העבירה השניה, נקבע מתחם ענישה שנע בין 27 ל-54 חודשי מאסר, בעסקה נשוא עבירה זו, מכר המערער לסוכן 50.4 גרם קוקאין. עונשו של הנאשם שהורשע בעבר בעבירות סמים ואף ריצה תקופות מאסר קודמות, הועמד על 36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל הערעור והעמיד את תקופת המאסר על 30 חודשים, וזאת מבלי להתערב במתחם הענישה שנקבע.

בת"פ (ת"א) 35274-02-19 מדינת ישראל נ' נדף ואח' (10.2.2020) -הורשע הנאשם בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. דובר בשתי עסקאות למכירת קוקאין שבוצעו אל מול אותו סוכן משטרתי. ביחס לעסקה הראשונה, בה מכר הנאשם לסוכן 35 גרם קוקאין, נקבע מתחם ענישה הנע בין 27 ל-50 חודשי מאסר; וביחס לעסקה השניה, בה מכר הנאשם לסוכן 45 גרם קוקאין, נקבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שהתקופה הכוללת הועמדה על 41 חודשי מאסר.

בת"פ 11607-03-18 **מדינת ישראל נ' ברבש** (27.12.18) הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 30 ג' בכל עבירה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל זאת בהתחשב בכך שבעברו הרשעה קודמת בהחזקה וסחר בסמים מסוכנים.

בע"פ 3060/15 **רגייג נ' מדינת ישראל** (21.7.15) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן בכך שמכר לסוכן משטרתי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 150 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר וגזר על המערער 32 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

מתחם הענישה לתיק העיקרי: בהינתן מדיניות הענישה כמפורט לעיל ובמיוחד בעניין רגייג ובהינתן חלקו של הנאשם באישום השני כמפורט בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובע מתחם ענישה בין 36 חודשים מאסר לבין 50 חודשים מאסר.

אשר לתיק המצורף, אין מקום להידרש למדיניות ענישה לפי שבמעשיו היה קרוב הנאשם לסייג של הגנה עצמית ועל כן אני קובע כי המתחם ינוע ממאסר על תנאי ומעלה.

(5) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נטל אחריות והודה במיוחס לו.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו לו מאסרו הראשון.

השפעת המאסר על הנאשם ועל משפחתו תהיה לא קלה, ובמיוחד כאשר הינו משוחרר מאז 18.10.22 עת הועבר למעצר באיזוק אלקטרוני והיה נתון במתווה שיקומי תקופה ארוכה.

התסקירים- מלכתחילה נודעה חשיבות רבה למעורבות שירות המבחן בקשר לתיק העיקרי.

תסקיר שירות המבחן מיום 21.9.23:

הנאשם בן 24 רווק, עובד כ-4 חודשים במרכז הזמנות של חברה בתחום התאורה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, עקב קשיים התנהגותיים ולימודיים שולב במסגרות חוץ ביתיות לנוער בסיכון מהן נשר בגיל 16. הנאשם לא שירת בצה"ל עקב מעורבותו בחברה השולית לאחר שנשר מהמסגרות הנ"ל. הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה בן שנתיים ונוכחות אביו בחייו הייתה שולית.

הנאשם תיאר את מערכת היחסים עם אמו ואביו כקרובה ומיטיבה. הנאשם מודה בביצוע העבירה ומכיר באופן ראשוני באחריותו בהתנהגותו הבעייתית ואף מביע רצון לקדם מסלול חיים נורמטיבי תוך קבלת תמיכה משמעותית מאחיו, אצלו מתגורר כשנתיים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בלתי מגובש. מגיל צעיר גילה קשיי תפקוד במסגרות והתנהל באופן פורץ גבולות תוך קושי בקבלת סמכות והסתגלות למסגרות. הנאשם מתקשה לגבש גבולות פנימיים בכל הנוגע לחוק, מה שחושף אותו למצבי סיכון. הנאשם חש תחושת שייכות בקרב חברה שולית, קבלה ותשומת לב, אשר ייתכן ואותן לא קיבל בתא המשפחתי. עם זאת, שירות המבחן שקל את גילו הצעיר של הנאשם, יכולתו לקחת אחריות על מעשיו, נכונותו להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח והבעת רצונו לערוך שינוי בחייו. שירות המבחן העריך את הסיכוי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות בתחום האלימות הינה בינונית וכן הנזק הצפוי וחומרת הפגיעה במידה ויבצע עבירות אלימות בעתיד נמצא כבינוני.

התבקשה דחייה על ידי שירות המבחן על מנת להמשיך ולבחון מתווה טיפולי.

תסקיר שירות המבחן מיום 19.3.24:

שירות המבחן מסר כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית סביב תכני אלימות, בתחילת חודש ינואר 2024. הנאשם מגיע לקבוצה באופן סדיר ורצוף, לוקח בה חלק פעיל וכן מגלה מוטיבציה להמשיך בתהליך ולערוך שינוי בחייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם רכש הבנה ראשונית לגבי מאפיינים העומדים בבסיס התנהגותו האלימה אך הוא בתחילתו של תהליך וקיימת חשיבות לכך שימשיך בו ויפתח מודעות רבה יותר למאפיינים העומדים בבסיס בחירותיו והתנהגותו.

לאור זאת המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפול ולאחר מכן לבחון המלצות עונשיות.

תסקיר שירות המבחן האחרון מיום 11.7.24:

שירות המבחן התרשם כי בתקופת הדחייה שבין כתיבת התסקירים, הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית, כמשתתף דומיננטי מאד. הנאשם משתף את חברי הקבוצה בהתמודדויות מחייו האישיים וכן מתאמץ להיות קשוב לחברי הקבוצה. הנאשם עורך התבוננות מעמיקה על התנהלותו והחל לגלות גמישות מחשבתית בשונה מבעבר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה מוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי. הנאשם ממשיך להפיק תועלת מההליך הטיפול ולכן ממליץ להמשיכו. על כן, הומלץ על ענישה בדרך של צו מבחן בפיקוח, כך שהנאשם יוכל להמשיך בהליך הטיפול ולהיתרם ממנו. זאת לצד ענישה מותנית כעונש מרתיע וצופה פני עתיד.

התביעה טוענת כי המלצות שירות המבחן אודות צו מבחן ומאסר על תנאי, אינן עולות בקנה

אחד עם עבירות הסמים בתיק העיקרי. לא ברור, לשיטת התביעה כיצד המשך מתווה טיפולי בקשר להתנהגות אלימה קשור לעבירות בתיק העיקרי.

עם זאת, יש להפנות לקביעת סגן הנשיא כב' השופט שגיא (אשר דן בתיק לפניו) מיום 28.3.24 כי הוא שואב עידוד רב מהשינוי המשתקף מתסקיר שירות המבחן ועל כן הורה על דחיית הדיון לשם קבלת תסקיר משלים. משמעם של דברים הינו כי השופט שגיא ראה במתווה הטיפולי בסוגיית האלימות מענה משביע רצון לצורך השיקומי.

יש לטעמי היגיון בקביעת השופט שגיא לפי שסוגיית האלימות היוותה סיפמטום להשתייכות הנאשם לחברה שולית עם כל הכרוך בכך. עלה אפוא בידי הנאשם להתנתק מהחברה השולית ולשנות את אורחות חייו מהקצה אל הקצה. עם זאת אין בהחלטתו אופק לחריגה אפשרית ממתחם הענישה, מטעמי שיקום.

יש עוד ליתן משקל להיות הנאשם במסגרת התיק העיקרי, במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 18.10.22 ועד ליום 1.1.23 ובתנאים מגבילים מיום 1.1.23 ועד יום 22.12.23. אשר לתיק המצורף הנאשם היה במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 5.9.21 ועד יום 26.10.21 ולאחר מכן בתנאים מגבילים עד למעצרו בתיק העיקרי, 28.2.22.

ראה לעניין זה:

"ואחר שאמרנו את אלה, וההבחנה ברורה, לדעתי יש מקום להתחשבות בתקופה ארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני-כמו גם מעצר בית מלא בכלל- בגדרי הענישה, אך כי כמובן לא במידה זהה למעצר במתקן כליאה, והדגש בעיניי הוא על תקופה ארוכה". (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16) פסקה ד' לחוות דעת המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין).

בנוסף לאלה הנאשם היה עצור תקופות ממושכות בשני התיקים, כ 10 ח', תקופות שאין בצידן זכויות והטבות של אסיר שנדון.

אני מעמיד אפוא את עונשו של נאשם בתחתית המתחם.

בנסיבות התיק המצורף אינני רואה לפסוק פיצוי לנפגע העבירה והכל כמפורט בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק המצורף.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 שנים מאסר בפועל בניכוי תקופות מעצר כדלקמן:

בתיק העיקרי מיום 28.2.22 ועד ליום 18.10.22. התיק הצירוף מיום 6.7.21 ועד ליום 5.9.21.

2. שנה מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים במשך שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו.

3. שנה מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים במשך שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו.

4. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.11.24.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ד, 06 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.